

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 12. Mt. XIX.

Kovo-March 25, 1939

Kristaus Karaliaus
 Karaliaus Karaliaus
 Karaliaus Karaliaus

LTRR valst.
 respublikos
 biblioteka

V GAVĖNIOS SEKMADIENIS (KANČIOS)

EVANGELIJA

Joan. 8, 46—59.

A NUO metu sakė Jėzus žydų minioms: Kas iš jūsų gali parodyti manyje nuodėmę? Kuomet aš sakau jums tiesą, kodėl jūs manim netikite? Kas yra iš Dievo, tas klauso Dievo žodžių. Jūs todėl neklausote kad neesate iš Dievo. Žydai atsakė ir jam tarė: Argi neteisingai mes sakome, kad tu samaritonas ir velnio apsėstas? Jėzus atsakė: Aš neesu velnio apsėstas, aš gerbiu savo Tėvą, jūs gi darote man negarbę. Aš nieškau savo garbės; yra kas jos ieško ir teisia. Ištikrųjų, ištikrųjų sakau jums, jei kas laikys mano žodžius, tas nematys mirties per amžius. Tuomet žydai tarė: Dabar mes žinome, kad tu velnio apsėstas. Mirė Abraomas ir pranašai, o tu sakai: Jei kas laikys mano žodžius, tas neragaus mirties per amžius. Argi tu didesnis už mūsų tėvą Abraomą, kurs mirė. Ir pranašai taip pat mirė. Ką tu iš savęs darai? Jėzus atsakė: Jei aš pats save garbinu, mano garbė niekai. Yra mano Tėvas, kurs mane garbina, apie kurį jūs sakote, kad jis esąs jūsų Dievas. Bet jūs jo nepažįstate, aš gi pažįstu jį; ir jei sakyčiau, kad aš jo nepažįstas, būčiau lygus jums melagis. Bet aš jį pažįstu ir laikau jo žo-

LEKCIJA

žyd. 9, 11—15.

BROLIAI: Kristus, atėjęs kaip vyriausias būsimųjų gėrybių Kunigas, per didesnę ir tobulesnę padangtę, ne rankomis padirbtą, tai yra ne šito sutvėrimo, ir ne ožių ir veršių krauju, bet savo krauju įėjo vieną kartą už visus į šventyklą, radęs amžiną atpirkimą. Nes jei ožių ir jaučių kraujas ir karvės pelenai, šlakstant pašventina sutepuosius, apvalydamas kūną, kaip gi daug labiau kraujas Kristus, kurs aukojo pats save nesuteptą Dievui, apvalys mūsų sąžinę nuo mirusių darbų, kad mes tarnautumėm gyvajam Dievui. Ir todėl jis yra naujos sandaros tarpininkas, kad įvykus mirčiai atpirkti nuo padarytųjų po pirmąją sandora peržengimų, pašauktieji gautų amžinosios tėvinytės pažadėjimą Jėzuse Kristuje mūsų Viešpatyje.

džius. Jūsų tėvas Abraomas džiaugėsi, kad jis turėjo mano dieną jis ją matė, ir džiaugėsi. Tuomet žydai jam tarė: Dar nė penkių dešimtų metų nesulaukei ir matei Abraomą? Jėzus jiems atsakė: Ištikrųjų, ištikrųjų sakau jums, anksčiau ne kaip buvo Abraomas, aš esu. Taigi, jie ėmė akmenu, kad į jį mestų, bet Jėzus pasislėpė ir išėjo iš bažnyčios.

ŠVENČIAUSIOS JĖZAUS ŠIRDIES MALDOS APAŠTALAVIMAS

Bendroji intencija balandžio mėnesiui, 1939 m., kurią Šv. Tėvas Pijus XI paskyrė:

Kad tėvai labiau susirūpintų savo vaikų tikybinio išauklėjimu.

K RISTAUS ir Jo Bažnyčios priešai žino svarbą tikybinio auklėjimo jaunimui. Tikybos naikinime pirmutinis jų žingsnis, kaip matome Rusijoje, Meksikoje, Vokietijoje ir kitur yra uždaryti katalikiškas mokyklas ir kolegijas. Vienok, nerūpestingai, neapšviesti arba supasaulėję katalikai tėvai skai-

to, kad Bažnyčios siūlomasis katalikiškas auklėjimas yra bereikalingas.

Kiekvienas katalikas privalo išstudijuoti Šv. Tėvo encikliką apie krikščioniškąjį auklėjimą. Ten smulkiai nurodoma kokios yra tėvų teisės ir kokios pareigos vaikų auklėjime. Yra nurodomas kenksmingumas klaidingo tikybinio auklėjimo dabartiniais laikais. Nurodoma taipgi pavojai tikybai ir dorai dėl tokio auklėjimo. Popiežius nurodo reikalą turėti grynai katalikiškas mokyklas

ir kolegijas ir nurodoma tēvų pareiga šiuose dalykuose.

Ar gali būti brangesnė Šv. Tėvo širdžiai kitokia intencija, negu ši jaunimo tikybinis auklėjimas, ant kurio remiasi sielų išganymas, išlikimas katalikiškos šeimynos ir pastovumas krikščioniškosios civilizacijos?

YPATINGA MISIJŲ INTENCIJA:

Kad tautiniai judėjimai Indijoj nebūtų priešingi krikščionybei.

ŠV. JURGIS

Apie šv. Jurgį yra sukurta daug visokių padavimų ir legendų. Čia pasitenkinsime tik keliais faktais iš grynios istorijos.

Šv. Jurgis yra kiles iš Kapadokijos. Jisai gimė pabaigoje trečiojo šimtmečio. Jisai iš jaunystės stojo į kariuomenę ir oreit aukštai iškilo. Jisai gyveno žiauriojo Romos imperatoriaus Dioklecijono laikais. To taj imperatoriaus armijoj jisai tarnavo. Kuomet buvo sužinota, kad šv. Jurgis yra krikščionis, tai jis buvo uždarytas kalėjiman ir pareikalauta, kad jis atsižadėtų Kristaus. Kadangi jis tai daryti atsisakė, tai įvairiais būdais buvo kankinamas. Pagalios negalėdami išreikalauti Kristaus atsižadėjimo budeliai jam nukirto galvą.

Rvtniuose kraštuose šv. Jurgis buvo ypatingai aukštoje pagarboje laikomas. Europoj šv. Jurgis išsipopulerizavo laike krėžiaus karu. Iš Palestinos kariai grįždami į Europą pargabeno vasakojimus apie šv. Jurgį. Nuo tu laiku šv. Jurgis tapo globėju Anglijos, Maltos, Barcelonos, Valencijos, Genujos.

Šv. Jurgis yra vaizduojamas ant širmo žirgo pilnai kareiviškai apsirėdęs ir perduriantis žalčiui žandą. Yra tai paveikslas, vaizduojantis pergalę ant pikto — tikybos triumfą ant pragaro galybių.

LAVYBA

Kova su piktu. — Kovoje už išganyką negali būti nekovojančių. Visi turi kariauti. Pirma turi kariauti, kad nugalėti savyje piktas aistras, o po to žodžiu ir pavyzdžiu nugalėti piktą, kurs randasi aplink mus.

NURODYMAI PROMOTORIAMS

BRANGUS Promotoriau:
Ar galiu Tamstos paklausti apie tai, ką veiki, kad padauginus skaičių tų šeimynų, kurios aukojasi Saldžiausiajai Viešpaties Jėzaus Širdžiai? Retas promotorius kitaip atsakys, kaip šitaip: “Aš nieko tame nedariau; kas sakė, kad tą daryti yra mano pareiga; kas sakė, kad aš tai turiu daryti?” Šventasis Tėvas, Kristaus vietininkas, aiškiai ir iškilmingai jums tą pareigą uždėjo.

Apaštalytės Maldos direktoriai ir promotoriai atsilankė pas Šventąjį Tėvą Benediktą XV, birželio 22, 1919 m. ir jis jiems pasakė: “Tie iš jūs teisingai supranta mūsų intencijas, kurie yra įsitikinę, kad mūsų troškimas ne vien globoti ir plėsti šeimynų pasiaukojimą Saldžiausiajai Viešpaties Jėzaus Širdžiai, bet kad tą darbą varytumėt kaipo mūsų darbą... Tam darbui atsiekti Dievo Apvaizda sunaudoja direktorius ir promotorius... Už tai jiems reikia atiduoti užpelnytą pagyrimą. Šie mūsų žodžiai tepaakština juos prie dar didesnio uolumo, kad dar daugiau būtų nuveikta”.

Šiais žodžiais Šv. Tėvas priminė, kad promotoriai privalo plėsti šeimynų pasiaukojimą Saldžiausiajai Viešpaties Jėzaus Širdžiai. Jis pripažino, kad promotoriai ta darba atlieka ir ragino juos prie didesnio uolumo. Šv. Tėvas dar sakė: “Mūsų noras yra, kad tas darbas šeimynų pasiaukojimo Saldžiausiajai Viešpaties Jėzaus Širdžiai būtų plačiau žinomas, praktikuojamas ir branginamas... Mes todėl tikimės, kad pasiaukojimas Saldžiausiajai Širdžiai pasiliks su Maldos Apaštalavimo Dr-ja, nes toie draugioie ta mintis kilo, su ja privalo liktis ir būti po jos kontrole”.

Maldos Apaštalavimo tikslas yra tai viso mūsų gyvenimo paaukojimas Saldžiausiajai Viešpaties Jėzaus Širdžiai. “Pasiaukojimo darbas nėra tai vien pareiškimas”, tesė toliau Šv. Tėvas. “Jau nuo 1889 metų yra visiems pakvietimas aukotis Saldžiausiajai Viešpaties Jėzaus Širdžiai, prisidedant prie Apaštalavimo Maldos Dr-jos. Toks pakvietimas reiškė užmezgimą tvirtesnių ryšių tarp pasiaukojusių šeimynų... Pirmasis laipsnis Maldos Apaštalavimo susideda iš kasdieni-

nio pasiaukojimo Saldžiausiajaj Širdžiai. Tokiu būdu, kaip gyvenimas susideda iš valandų, tai per Maldos Apaštalavimą visas gyvenimas tampa pasiaukojimu”.

Šv. Tėvas ragino promotorius plėsti šeimynų pasiaukojimą. Jisai sakė, kad nei vienas promotorius neprivalo, tos pareigos vengti. Nes užmetant tokią pareigą, nueinama nuo draugijos pagrindinio tikslo. Tai žinodami, promotoriai privalo susirūpinti savo pareiga.

Gyvenimas, Plaukiąs Iš Tikėjimo

“Teisusis iš tikėjimo yra gyvas” (Gal. 3, 11). “Nes Jėzuje Kristuje nieko nereiškia nei apipiaustymas, nei neapipiaustymas, bet tikėjimas, kurs veikia meile” (Gal. 3, 6). “Ką padės, mano broliai, jei kas sakytusi turįs tikėjimą, bet neturėtų darbų? argi tikėjimas galės jį išganyti?” (Jok. 2, 14). “Jei kas nesirūpina savaisiais ir ypač namiškiais, tas išsigynė tikėjimo ir yra piktesnis už netikintį” (1 Timot. 5, 8). “Tik jūs elkitės, kaip verta Kristaus Evangelijos, kad aš, ar atėjęs ir pamatęs jus, ar kitur būdamas, išgirsčiau apie jus, jog jūs stovite vienoje dvasioje, viensirdžiai kovodami už Evangelijos tikėjimą, ir nesiduodate nieku nuągsdinti savęs priešams; tai yra jiems žuvimo priežastis, o jums išganymo ir tai nuo Dievo; nes jums suteikta malonė dėl Kristaus, kad ne tiktai į Jį tikėtumėte, bet kad ir kentėtumėte už Jį, turėdami tą pačią kovą, kokią matėte manyje ir dabar girdite apie mane” (Pilyp. 1, 27-30).

“Esu gyvas, tačiau jau nebe aš, bet yra gyvas manyje Kristus. O kad dabar aš esu gyvas kūne, tai gyvenu tikėjime į Dievo Sūnų” (Gal. 2, 20).

Jei tikime, savo tikėjime turime būti sąmoningi, pagal tą tikėjimą gyventi ir būti tikėjimo tiesos liudininkai.

Gyvas tikėjimas yra didelė jaunystės dovana. Gyvo tikėjimo šaknys remiasi ką tik gimusioje sieloje; tik gyvenimui slenkant iš tų šaknų gali užaugti didelis medis. Jeigu jaunutėje sieloje pasėtas grūdas bus nuolatos slopinamas, jo augimas bus skurdus..

Didžiausias mūsų laikų trūkumas yra tas, kad žmonių tikėjimas ir gyvenimas labai skiriasi. Iš tiesų turėtų būti taip: koks tikėjimas, toks ir gyvenimas. Tikrasis tikėjimas yra įrodomas gyvenimu.

Mūsų laikais daug yra kalbama. Trūksta tik darbų.

Tikėjimas žmoguje nėra koks nors slap-tas dalykas, bet gyvenimo dalykas, kuris turi reikštis visokeriopame gyvenime. Jei esame katalikai, savo katalikybės niekur negalime slėpti. Kai tik tikėjimas pradeda slėpti, tuoj pradeda silpnėti ir pasidaro mažai kam vertas.

“Mes širdimi tikime dėl nuteisinimo, o burna — daroma išpažinimas dėl išganymo” (Rom. 10, 10). “Kas tik išpažįsta, kad Jėzus yra Dievo Sūnus, tame Dievas pasilieka, ir jisai Dievuje” (1 Jono 4, 15). “Kas tik išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir aš išpažinsiu savo danguje esančiojo Tėvo akivaizdoje; o kas manęs išsigins žmonių akivaizdoje, to ir aš išsiginsiu savo danguje esančiojo Tėvo akivaizdoje” (Mato 10, 32-33).

Tikėjimas iš mūsų reikalauja pasiaukojimo. Kai tikėjimo reikalaujama auka yra padaroma, žmogaus gyvenimas pradeda užimti kitokią kryptį; prasideda žmogaus gyvenimas iš tikėjimo.

Tie žmonės, kurie nemėgsta apie tikėjimą kalbėti, tikėjimo dar neturi. Prie tikėjimo priklauso ir kalbėjimas. Kalbos tikėjimas dar turi būti patvirtintas darbais. Apie ką žmogus iš tikro įsitikinimo kalba, tai lengvai gali paversti ir darbais.

Kas tikrai tiki, kam tikėjimas tikrai brangus, tas savo tikėjimą gina. Žmonės, kurie dėl bailumo ar dėl kurių kitų išskaičiavimų tikėjimo negina, pasirodo, kad tikėjimas jiems yra visai svetimas dalykas. Tik svetimi dalykai neginami. Kas sava, visada yra branginama ir ginama.

Kalbų jau daug girdėjome. Dabar laukiame darbų. Darbai parodys, koks yra mūsų tikėjimas.

Spauda yra vienas sėkmingiausių apaštavimo būdų. Redaktorius kėdė galingesnė už trijų karalių sostus. Laikraštis yra žmonių nuomonių nustatytojas. Jis yra daugeliui vienintelė mokykla.

GAVĖNIO PASISKAITYMAS

KOKIU skirtingu metu žmonės pašaukiami į Kristaus vynuogyną! Vieni pakrikštyjami pirmomis gyvenimo dienomis, nuo kūdikystės rūpestingai auklėjami tikėjimo dvasioje, užėjus jaunatvės audroms randa išmintingo dvasios vado globą, gyvenimo viduryje nepasiduoda turto bei garbės pagundoms ir senatvėn žengia su tyra siela ir švaria sąžine. Tačiau mažai, nedovanotinai mažai ateina darbuotis Viešpačiui savo gyvenimo rytą. Tai tik šventieji ir šventosios, ir tai ne visi.

Kita dalis savo jaunystę praleidžia po tėvų sparnu, nieko negalvodami, niekuo nesirūpindami, tarp linksmybių ir smagumų, tarp sporto ir žaidimų. Laimė dar, jei tokie žmonijos žiogai, subrendę, pajunta sunkų gyvenimo bandymą, išgirsta juose Dievo balsą ir, susipratę, eina, kur juos tas balsas šaukia. Bet ir tokių nedaug; didesnioji dalis pasaulietišku apsukrumu išvengia skaudžių smūgių, susikuria pagal savo supratimą įmanomą medžiaginę būklę ir plaukia sau tolyn, dvasiškai snausdami, o Dievą matydami kažkaip baisiai neaiškiai, lyg pro tirštus rūkus. Iš snaudančio menkas darbininkas; tad ir iš tokių krikščionių Kristaus vynynas jokios naudos neturi.

Dievo balsas šaukia žmogų visą gyvenimo dieną. Ar negirdi to balso savo sąžinėje? Ji niekuomet netyli. Bet daugelis laiko sąžinę kažkuo savu, kažkuo žemesniu, kažkokiu neprašytu patarėju, ir todėl neįaučia pareigos jos paklausti. Sąžinės balsas ir yra tas Dievo balsas, kuris šaukia mus darbuotis Dievui. Sąžinės balsas ištvirkusį Augustiną prikėlė iš nuodėmės gelmių ir didžiu šventuoju padarė. Šv. Augustinas nepaniekino to balso. O mes? Verčiau negalvoti...

Daug kartų ir daugiopu būdu Dievas yra kalbėjęs, — sako šv. Povilas žydams. Ir mums Dievas yra nemažiau kalbėjęs. Kada motina ar kunigas mokė mus tikėjimo tiesų ir vedė mus pirmosios išpažinties ir šv. Komunijos, ar tai nebuvo švelnus Dievo balsas, prabilęs ankstyboj mūsų jaunystėje? Kada vyresniųjų arba gerų pavyzdžių skatinami einame keletą kartų metuose išpažinties, kiekvieną kartą vis pasižadėdami pasitaisyti, ar tai

nėra taip pat Dievo balsas, kuris mus kviečia galutinai susiprasti?

Ar negirdime sekmadieniais ir šventadieniais pamokslų? Ar neužtinkame religinio turinio knygos bei laikraščio? Ar nekalbame poteriuose Tikiu į Dievą Tėvą, kame labai aiškiai nušviesta visa mūsų ateitis — atsi-kėlimas iš numirusių ir amžinas gyvenimas? Ar nematome kasdien laidojamų visokio amžiaus žmonių, kalbančių mums is grabo: “Šiandien man, rytoj tau?” Vis tai yra balsai vynyno Šeiminko, kuris sako: “Eikite pas mane dirbti. Kiti gali jus apgauti, bet iš manęs tikrai gausite kiekvienas po denarą”.

Pasaulio balsai tikrai apgauna. Tūlas, jų paklausęs, tikėjosi rasiąs laimę, tačiau sulaukęs gyvenimo vakaro rado nusivylimą. Elzbieta, Anglijos karalienė, paimdama sostą, kalbėjo: “Už 40 metų tokio gyvenimo galima ir dangaus išsižadėti”, o mirties patale gulėdama šaukė: “Pusę karalystės už vieną gyvenimo valandą!” Ji norėjo per tą valandą amžinybei pasiruošti; tačiau niekas jai to laiko nebedavė, ir po kelių minučių mirė baisyame nusiminime.

Ko stovite čia visą dieną dykinėdami?

Skau-dūs žodžiai, bet teisingi. Paklausk seno žmogaus, ko jis labiausiai gailisi iš savo praėjusio gyvenimo; jei žmogus nuoširdus, jis atsakys: “Visą gyvenimą praleidau vel-tui ir štai dabar nebežinau, ar begalėsiu pasirošti mirti”. Garbingasis šių laikų vengrų apaštalas, vyskupas Tihamer Toth, rašo: “Daug senų vyrų ir moterų aplankiau pas-kutinėse jų gyvenimo dienose, bet, tikėkite man, neradau nė vieno, kuris būtų gailėję-sis per mažai vyno jaunosiose dienose išgėręs, ar per mažai dainų išdainavęs, ar per mažai pinigų vaikams tesudėjęs. Visi, visi gailė-josi per mažai Dievui tarnavę”.

Rūpinamės pinigais, trobesiais, tarnybo-mis, gyvuliais; visą gyvenimą dirbame kas ūkyje, kas prekyboje, kas įstaigoje; daug naktų dėl rūpesčio nemiegame, daug svei-katos dėl darbo sugadiname, daug prakai-to išliejame, — ir štai gyvenimo saulei be-sileidžiant ateina Šeiminkas ir prikaišioja:

“Ko stovite visą dieną dykinėdami?”

Ar pamatuotai prikaišioja? Paklauskime savo sąžinės balsą, ar daug esame nudirbę Kristaus vynynei. Keli pavargėliai mūsų ap rūpinti? Kelias sielas sugražinome prie Dievo? Kiek pinigų paaukojome labdaringsiems tikslams? Ar yra danguje sielų, mūsų maldomis išgelbėtų iš skastyklos? Kelis metus iš eilės praleidome be mirtinos nuodėmės? Ar mūsų pavyzdžio buvo tokia šviesa, kad abejojančiam parodytų tikrąjį kelią?

Ką atsakyti? Kiekvienas atsakymą rasime savo sąžinėje. Jei tas atsakymas yra neigiamas mums ant senatvės slenksčio bestovint, tai savo gyvenimo dieną tikrai praleidome dykinėdami. Kai neatliekame to, kas svarbiausia, juk atrodo, kad dykinėjame. Laimingi esame, jei esame Kristaus vynyne darbininkų skaičiuje: mes gausime pažadėtą užmokesnį. Gi jei dar bastomės netikrais gyvenimo keliais, skubėkime į vynuogyną.

Jėzus Kristus -- Žmonijos Pavyzdys

(Gerb. kun. J. Karaliaus premijuotas vertimas)

(Tęsinys)

B. Iki Petro Išpažinimo

Tokiu būdu Jėzus ruošė pamatus savo karalystei. Tuomet praleidęs visą naktį maldoje ant kalno už Kaparnaumo — “ir praleidęs naktį maldoje Dievui” (Luko 6, 12), jis išrinko Dvyliką, “kuriuos pats norėjo” (Mork. 3, 7-19; Luko 6, 12-19). Čia vėl pareiškė savo valdžios galią. Po tam sekė reikšmingas pamokslas nuo kalno, skelbiant naujos karalystės prievoles, kurių visi turi laikytis (Mato 5, 1 iki 7, 29). Savo žodžius patvirtino nepaprastais galtingumo darbais. Pagyrė ir gausiai apdovanojo pagonio šimtininko tikėjaną (Mato 8, 5-18; Luko 7, 1). Ypatingu būdu pasigailėjo verkiančios vienuotinio sūnaus netekusios našlės (Luko 7, 11-17). Visų akivaizdoje apgynė moteriškę, kuri buvo žinoma mieste nusidėjėle, kurią veidmainiškos savigarbos pilni parisiejai iš tolo aplenkėdavo (Luko 7, 36-50). Jis leido geraširdėms moteriškėms jį sekti ir savo lobiu tarnauti jo reikalams (Luko 8, 1-3).

Bet ne visur sekėsi. Ant kiekvieno žingsnio susitiko ir su apsiavylimu. Jau pat pradžioje prie Jordano Judėjoje, įtarimai ir pavydai prieš jį pakilo. Dabar ir Galilėjoje prie jo prikibo. Priešai nebeįstengdami nuslopinti jo įtaką žmonėse, įrodinėjo esą jis suvedžiotojas. Jis vaikštinėjo gera darydamas, už tai jį reikėjo sudrausti. “Jie gi pasidarė pilni nesąmonės ir kalbėjosi tarp savęs, ką padaryti Jėzui” (Luko 6, 11). Jis

kalbėjo “kaip tas kurs turi valdžios” (Mato 7, 28). Tuomi tad jis piktžodžiavo: “Kas jis, kad kalba piktžodžius?” (Luko 5, 21). Jo stebuklai nepaneigiami, už tai ir juose rado pagrindą apkaltinimams. Jis juos darė subatos dieną, už tai laužė subatą (Mato 12, 9-14; Mork. 3, 1-6; Luko 6, 1-11). Jis stebuklus darė ne kokia žmogiška gana, todėl reiškia jis buvo velnio apsėstas: “Jis turi Beelzebubą ir per velnių vyriausijį išvaro velnius” (Mato 12, 24; Mork. 3, 22).

Šie vyresniųjų šmeižtai bei minios kurstymai savo įtėkme, kaip kad visuomet pasitaiko, šiek tiek paveikė žmones, kurie pradėjo abejoti ir atšalti. Nuo šio laiko matome, kad kaip jie nuo jo, taip ir jis nuo jų labiau ir labiau nusikreipė. Visgi jam gaila jų, nes jie guli “kaip avys neturincios piemens” (Mato 9, 35-38; Mork. 6, 6). Jis ir toliau leido minioms gatvėse apie jį grūstis, spaustis ir stumdytis (Mork. 5, 32; Luko 8, 45). Bet jis jau žinojo, kad ant jų negalės statyti savo Karalystės pamatų. Už tai jis daugiau ir daugiau atydos kreipė į rinktinę Dvyliką. Nuo šio laiko jis jiems atskirai dėstė ir teikė ypatingų pamokinių (Mato 13, 11; Mork. 4, 11; Luko 8, 10). Jiems vieniems jis darė ypatingų stebuklų, taip išjudindamas juose vis didesnę tikėjimą (Mato 8, 23-27; Mork. 4, 35-41; Luko 8, 22-25). Kartu juos pripildė didele baime ir pasitikėjimu (Mato 8, 28-34; Mork. 5, 1-20; Luko 8, 26-39). Nors nuvargęs ir nusivylęs, visgi jiems rodė savo kūdikišką pri-

sirišimą (Mato 9, 23-26; Mork. 5, 35-43; Luko 8, 49-56). Jis jiems davė savo galios ir valdžios ir išsiuntė, kad besidarbuodami išmokytų darbą į kurią buvo pašaukti (Mato 10, 5-15; Mork. 6, 7-13; Luko 9, 1-6).

Išėję jie ėjo per Galilėją, o jis namie pasilikio. Jie skelbė Evangeliją, gydė ligonius, išvarinėjo velnius. Pagaliau sugrižę, susibūrė prie jo kaip vaikai prie mytinčio, juos suprantančio asmens, ir jam papasakojo visa, ką buvo nuveikę (Mork. 6, 30; Luko 9, 10). Jam gyvenimo debesiai jau niaukėsi. Jau nekuriam laikui iš jo lūpų veržėsi grąsinimai ir persergėjimai. Bet jis nebuvo praradęs, jis niekad neprarado tos vidujinės ramybės ir patraukiamumo ir draugiškumo, kuriais artimieji gėrėjosi. Tos ypatybės lydėjo visą jo gyvenimą. Jeigu jis ir užsidegė šventumu rūstumu, visuomet susivaldė. Kartais, labai užgautas, jei ir parodė, kad tai atjautė, visgi niekad širdyje nepasikeitė. Tik vieną kartą, prie pat galo, Gethsemani darželyje, atrodė, kad skausmų debesys jį visiškai apsiaus, bet net ir tada jo valia taikėsi prie Tėvo valios, ir jis galėjo ramiai sutikti mirtį.

Pirmas laikotarpis, stebuklų ir pasisekimo laikotarpis, privedė prie Apaštalų išrinkimo ir prie Pamokslo nuo kalno. Antras laikotarpis, reagavimo laikotarpis, tuomi skyrėsi, kad Apaštalus mokino atskirai nuo kitų. Šį laikotarpį jis troško užbaigti nauju meilės pareiškimu žmonėms. Su rinktiniausia minia jis pasitraukė už miesto į tyrus; ten jis juos pavalgydino, penkis tūkstančius vyrų, neskaitant moterų ir vaikų. Tuomi jis taip paveikė juos, kad jie praminė jį "Pranašu" ir sveikino kaip savo karalių. Genezareto lygumoje gauseniu stebuklų skaičiumi jis tą įspūdį pagilino. Galutinai, ta minia, kaip niekad pirmiau, išpažino savo ištikimybę. Jis juos tuomet išmėgino svarbiausiu ir reikšmingiausiu bandymu. Jis jiems siūlė savo kūną valgyti ir savo kraują gerti. O kaip tik šioje paskutinėje valandoje jie savo pareikštame užsidegime neištesėjo. Ir nežiūrint visų apturėtų malonių, nežiūrint visų savo pažadėjimų, jie neištesėjo ir apleido jį. "Daugelis jo mokytinių, tai išgirdę sakė: Šitie žodžiai kieti, kas gali jų klausyti?" (Jono 6, 61). Ir "nuo

to meto daug jo mokytinių pasitraukė šalin ir jau nebevaikščiojo su juo" (Jono 6, 67).

Nuliūdęs, Jėzus apleido Kaparnaumą. Negirdime, kad jis vėl būtų jin koją įkėlęs. Jis jiems pasiūlė tą prie kurio taip ilgai juos rengė, ir jie tą pasiūlymą atmetė. Jeigu jie būtų prašalinę visus abejojimus ir būtų priėmę tą tiesą, nuo to kuris buvo Tiesa, tai jis būtų apreiškęs ir davęs jiems suprasti galybės, meilės ir duosnumo turtus, kurių nei vienas kitas žmogus negalėjo duoti, kuriuos tik jis vienas galėjo suteikti. Jis apleido tą vietą. Jis apleido Galilėją. Jis išėjo iš Žydų žemės į pagonišką Tyrą ir Sidoną. Ilgus mėnesius svetimoje šalyje vaikštinėjo su Apaštalais, čia įdiegdamas jų širdys naujai gyveniman pažiūrą. Jau prabėgo ilgas laikas nuo jų pasiuntimo Galilėjon. Stebuklus rečiau tedarė, ne taip noriai kaip pirmiau. Mažiau sakė pamokslių, o šiuose skambėjo įspėjimo balsas. Jis vengė bet nebijojo priešų, o susitikęs drąsiai su panieka jiems į akis žiūrėjo. Jis dabar daug laiko praleido nuošaliai melddamasis. Diena iš dienos savo kilniu draugiškumu jis juose gilino savo asmenišką įtekumą, duodamas šiame karštos vasaros laike, progos savo pasėtai sėklai jų sielose dygti. Labiau ir labiau jiems atsidavė. Pagaliau atėjo laikas ir jų tikėjimą išbandyti.

Ir atsitiko: "kuomet jis buvo vienas ir meldėsi, su juo buvo ir mokytiniai. Jis paklausė juos: Ką minios sako mane esant? Ką žmonės sako esant Žmogaus Sūnų?"

Jam mažai rūpėjo atsakymas į šį klausimą, ir jis toliau klausė: "Jūs gi ką sakote mane esant? Atsakydamas Simonas Petras sakė: Tu Kristus, gyvojo Dievo Sūnus" (Mato 16, 13-16; Mork. 8, 27-29; Luko 9, 18-20). Jam to užteko. Pagaliau vienas žmogus, dangiškojo Tėvo apšviestas, jį pažino ir išpažino. Ten, tuomet, ant to žmogaus, ant Petro, Dievo Bažnyčia buvo įsteigta. Nuo to laiko Jėzus nepaisė ką Pariziejai ar Rašto žinovai sakė ar darė. Jo darbo pasisekimas buvo užtikrintas. Dabar jis drąsiai rengėsi pasiduoti mirčiai.

(Bus daugiau)

Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių rūbuose, viduje gi yra plėšrieji vilkai. (Mato 7, 15).

Naujasis
Popiežius
Pijus XII

Hinsdale, Illinois

Su dideliu džiaugsmu ir nuoširdžiu pritarimu priimta seminarijoje žinia, jog taip greitai išrinktas naujasis Popiežius ir tai dar toks tinkamas ir sugebantis asmuo kai buvęs kardinolas Eugenijus Pacelli, savo garbingam pranokėjui Pijui XI-ajam pagerbti pasirinkęs vardą Pijo XII-ojo. Neilgai, tat, teko pasaulio krikščionims būti "našlaičiais"; džiaugiamės, tat, susilaukę garbingo, plačių užsimojimų ir giliai užjaučiančio Tėvo ir Vado.

Pijaus XII-ojo platus prityrimas, artimas

apsipažinimas su Bažnyčios reikalais ir gyvenimu, jo toli siekianuios atliktos kelionės, gražios bei kilnios ypatybės, nepaprasti diplomatijoje gabumai — visa tai mus užtikrina, jog Pijui XII-ajam pasiseks garbingai tęsti savo garbingo pranokėjo pradėtą darbą, būti krikščionims užjaučiančiu Tėvu, vertu Kristaus vietininku ant žemės, įtakingu tarpininku viso pasaulio tautų ir žmonių reikaluose.

Lai Visagalis Dievas laimina naujam Šv. Tėvui, priduoja jam reikalingos tvirtybės ir malonių ištikimai eiti savo garbingas bet ir atsakomingas, sunkias pareigas!

“Tebūnie... taip tu pasakei!”

ŠVENČIAUSIOS Panos Marijos Apreiškimo šventė, kuri pripuola kovo 25 d., užima svarbią vietą Katalikų Bažnyčios gyvenime. Tą dieną bažnyčia mini Dieviško Žodžio Įsikūnijimo sukaktuves. Įvyko tada ką Angelas Gabrielius minėjo, “**žodis įsikūnijo ir gyveno tarp mūsų**”. Tai reikšminga diena Kristaus ir Marijos gyvenime!

Kai Angelas Gabrielius buvo siųstas į Galiliejos miestą, kurs pavadintas Nazaretas, jis ten rado Šv. Panelę Mariją savo kambaryje užsidariusią ir susikaupusią maldoje. Su jo pasireiškimu visas kambarys nušvito dangiška šviesa. Angelas tarė, “**Sveika, malonės pilnoji, Viešpats su tavimi; pagirta tu tarp moterų**”. Toks netikėtas Angelo apsilankymas ir pagarbus pasveikinimas tikrai išgąsdino ramiai besimeldžiančią Mariją. Angelas Gabrielius, tačiau, tuojaus Ją nuramino sakydamas, “**Nesibijok, Marija, nes Tu radai malonės pas Dievą**”. Ir jis tuoj pridūrė iškilmingus Apreiškimo žodžius kalbėdamas Marijai, “**Štai, pradėsi iščioje ir pa-**

gimdysi sūnų ir praminsi Jį vardu **JĖZUS**. Jis bus didis ir bus vadinamas Aukščiausiojo Sūnumi. Viešpats Dievas duos Jam Jo Tėvo Dovido sostą: Jis karaliaus Jokūbo namuose per amžius, ir Jo karaliavimui nebus galo”. Marijos atsakymas į tokį nuostabų apreiškimą aiškiai parodė Jos kilnią skaistybės meilę, nes Ji užklausė Angelo, “**Kaip tai įvyks, nes aš nepažįstu vyro?**” Ji pastatė tą klausimą, kadangi, matyt, jog Ji buvo padariusi amžinos mergystės apžadus ir, todėl Jai nebuvo visai aišku kaip Jai galima pagimdyti sūnų ir tuo pačiu išlaikyti įžadą. Į tokį Marijos užklausimą Gabrielius skubinosi aiškinti, jog tai Dievo valia kad Ji būtų Kristaus gimdytoja; ir per Jo surėdimus Ji išlaikys savo skaistybę, “**Šventoji Dvasia nužengs ant Tavęs, ir Aukščiausiojo galybė apdengs Tave savo šešėliu; todėl ir šventasis kurs gims iš Tavęs, vadinsis Dievo Sūnumi**”. Kad Ją įtikinus, jog tai teisybė, Angelas Gabrielius pranešė vieną nuostabią žinią apie Elzbieta, Marijos pusseserę, “**Štai Tavo giminaitė Elzbieta, ir ji pradėjo sūnų savo senatvėje, ir šitas mėnuo yra šeštas tai, kuri vadinama nevaisinga, nes nėra negalimo dalyko Dievui**”. Tas Angelo priparodymas galutinai įtikino Mariją, jog Dievo valia tikrai reiškiasi šiame apreiškime. Su tobulu ima Dievo duotą garbę sakydama, “**Štai, aš klusnumu Marija palenkia savo galvą ir priviešpaties tarnaitė, tebūnie man taip kaip tu pasakei. Po to angelas atstojo nuo Jos**”. Tuo pačiu momentu Šventoji Dvasia nužengė ant Jos ir Aukščiausiojo Dievo galybė apdengė Ją ir Šv. Pana Marija pradėjo Kristų savo iščioje. Marija tapo Dievo ir mūsų Motina!

Šiame svarbiame Marijos gyvenimo įvykyje, apsireiškė keturios kilnios Šv. Panelės dorybės. Tiesa, Marija savo gyvenime visose dorybėse lavinosi iki aukščiausiam laipsniui. Bet šia apreiškimo proga, Ji ypač pasižymėjo keturiom dorybėm.

Pirmiausia matome Marijos nuostabų nuolankumą. Kai Angelas Gabrielius sveikino pagarbiais žodžiais, “**Sveika, malonės pilnoji, Viešpats su Tavimi**”, ir dar pridėjo, “**pa-**

girta tarp moterų", Marija išsigando nes niekad panašių sveikinančių žodžių Jai skirtų nebuvo girdėjusi. Marija negalėjo išsivaizdinti kaip toks paaukštinimas galėtų būti Jai taikomas.

Marijos kilni skaistybės meilė pasireiškė Jos užklausime, kai Angelas Gabrielius apreiškė įsikūnijimo paslaptį, "Kaip tai įvyks, nes aš nepažįstu vyro?" Ji dar nebuvo išteikėjusi už Juozapo, bet greičiausia Jos šeima buvo pažadėjusi Ją išleisti už jo. Ji buvo taip pamilusi skaistybę, jog buvo pasirengusi išsivadėti garbės būti Dievo Motina, idant galėtų pasilikti ištikima savo apžadui...

Be to Marija turėjo gilų tikėjimą Dievo žodžiui. Ji pilnai nesuprato kaip visa įsikūnijimo paslaptis bus įvykdyta bet nuoširdžiai tikėjo, jog Dievas aiškiausiai neklystamais tikslais kviečia ir išrenka Ją būti Dievo Motina.

Šalia gilaus tikėjimo, Marija turėjo tobuliausią klusnybės dorybę. Ji tikėjo į Dievo Apreiškimą ir nuolankiai paklausė Jo valios apreiškimo. Kad ir nežinojo kokius vargus Jai reikės pergyventi, kokius skausmus pakelti, Ji, tačiau, nulenkia savo galvelę ir ištaria didžiausios klusnybės žodžius, "tebunie... kaip tu pasakei." Be jokių nereikalingų žodžių Marija priima didžiausią garbę, kurią Dievas galėjo duoti savo sutvėrimui, ir, taiposgi pasaulio sunkiausią naštą. Ji priėmė, nes taip Dievas norėjo.

Šios šventės bėgyje kiekvienas katalikas turėtų nuoširdžiai sveikinti Šv. Panelę, kad Ji susilaukė tokios didelės garbės. Tą dieną mums reikėtų karštai dėkoti Dievui už Dieviško Žodžio įsikūnijimą, nes per Jį mes apatūrėjome išganymą. Taip džiaugkimės, jog Dievas yra toks geras Marijai kurios iščioje Žodis įsikūnijo ir jog Jis yra toks meilus mums, kad apreiškė tokią gilią paslaptį.

P. P. Č.

Kristaus Atpirkėjo didžiulė stovyla ant Korkovado kalno Rio de Žaneiro mieste, Brazilijos sostinėje. (Paveikslas imtas iš kun. J. Paškausko knygos "Pietų Amerikoje Kelionės Įspūdžiai").

Sektinas Pavyzdys

Portugalijoje, kaip ir kitose šalyse, labai mėgiamas kino, ypač jaunimo. Tačiau nevisuomet jis tinkamas dėl blogų filmų. Tad Portugalijos vyriausybė jau senokai rengėsi jį pertvarkyti ir apvalyti. Šiomet tam itin pasitaikė gera proga. Jaunoji Portugalijos moksleivija kreipėsi su savo auklėtojais į švietimo ministerį, prašydami, kad jaunamečiams moksleiviams neleistų lankyti netikusių ir įtartinų teatrų ir kino. Prašymas priimtas ir netrukus bus pradėtas vykdyti.

Per Maldas Į Arkiv. J. Matulevičių

Mano sūnus per penkis metus turėjo skaudamą koją. Jis ėjo prie gydytojo, bet nei vienas nepagelbėjo. Aš meldžiausi prie arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus ir iš dėkinumo noriu paskelbti išgijimą kojos.

O. Daugirdienė

Paklausimams Atsakymai

Ar šv. Juozapas buvo katalikas?

J. D., St. Louis

Pagal bendrai priimtą padavinimą, šventas Juozapas mirė pirmą negu Kristus buvo pradėjęs savo viešąjį gyvenimą ir veikimą, kuriuo laiku Jis įkūrė arba įsteigė katalikiškąją Bažnyčią. Vargu būtų galima būti Bažnyčios nariu jeigu Bažnyčios dar nėra! Taigi, pagal tai šventas Juozapas nebūtų buvęs katalikas.

Tačiau, Motina Bažnyčia yra išsirikusi šventąjį Juozapą būti visuotinės Bažnyčios globėju. Visuotinė gi Bažnyčia reiškia katalikišką Bažnyčią, reiškia Bažnyčią skirtą visiems laikams ir visiems žmonėms, skirtą visam pasauliui. Šalia kovojančios čia ant žemės Bažnyčios, šventas Juozapas taipgi yra ir kenčiančios skaiestykloje ir pergaltėjusios arba džiugaujančios danguje Bažnyčios globėjas.

Kaip žiūrėti į tokį švč. Panelės Marijos litanijos giedojimą, kur atgiedama trys paėiliui atsisaukimai ir tik kartą choro atsakoma "Melskis už mus"? Ar atlaiciama įgijama už tokį litanijos sugiedojimą?

Patartume prisilaikyti Bažnyčios nurodymų ir giedoti "Melskis už mus" po kiekvieno atsisaukimo, pav., "Šventoji Dievo Gimdytoja, melskis užmus, Šventoji Panų Pana, melskis už mus" ir taip toliau. Reikėtų mesti ir prašalinti tą paprotį giedoti du ar tris paėiliui atsisaukimus į kuriuos tik kartą atsakoma "melskis už mus". Bažnyčiai visai tai nepatinka. Pagaliau, labai abejotina ar litanijos atlaiciama ar ne už tokį sugiedojimą. Visad darykime tai ko Motinėle Bažnyčia nori ir niekad nesuklysimė.

Ar tiesa, jog yra nuodėmė užmušti bitę?

Kodėl užmušti vargšutę? Ar ji įgytė? Ką ji biedna padarė, kad net mirties bausmę užsipelnė? Jeigu bitutė, toks nekaltas sutvėrimėlis, jokių būdų mums nekenkia, kam ją užmušti? Bet jeigu ji įpykusi, sukasi apie ausį ir taikosi įgilti — o tada leista gerai

užsimoti ir ant vietos nudėti!

Žinokim, brangieji, jog visi gyvuliai ir žvėrys, visi vabalai, žuvis ir paukščiai yra žmogaus tarnai. Jie turi jam tarnauti ir jo teisėtus reikalus patenkinti. Žmogus gali jais naudotis kaip jam patinka, tačiau, žinoma, neturėtų jų be reikalo kankinti.

Įsižiūrėkim gyveniman. Argi nemušam uodo jeigu jis mus įgilia? ...musės, jeigu neduoda ramybės ir savo įkyrumu veda iš kantirybės? Argi nepiauname vištos ar anties, kad sekmadienį turėtume skanios vištienos ar antienos? Argi neskerdžiam kiaulės, kad galėtume lašinukų pasispirginti? Žinoma, kad taip darom ir visai gerai darome. Čia jokios nuodėmės ar kaltės už tai nepapildome.

Kaip reikia švęsti sekmadienį?

Pirmiausia, reikia susilaikyti nuo darbo, t. y. nuo tokio darbo, kuris sekmadienį yra uždraustas dirbti. Antra, reikia išklausyti šventų Mišių. Šiuodu dalyka turime išpildyti, nes tai yra kiekvieno suaugusio kataliko pareigos.

Toliau, nors nėra įsakymo, tačiau patariamai nors kiek laiko paskirti dvasiniam ar tikiškiniam skaitymui ir maldai. Sekmadienį galima pasilsėti, tinkamai pasilinksnumti, pažaišti ir bendrai gražiai užsilaikyti ir pasielgti, kaip kad geriems žmonėms ir katalikams pritinka.

Ar reikalinga tuojau po išpažinties atlikti užduotą per išpažintį atgailą ar galėčiau ją išpildyti kiek vėliau? Kai kas man yra sakęs, jog by tik išpildau atgailą prieš kitą išpažintį, neturėčiau rūpintis atgalios neišpildymu.

Cleveland, O.

Teisingą patarimą suteikė anas asmuo. Čia norėčiau, tačiau, vieną patarimą patiekti. Be svarbaus reikalo, nereikėtų įprasti atidėti atgalios išpildymą iki vėlesnio laiko. Kai kurie dėl to vėliau gali turėti neramumų ir visokių abejojimų; nežinos ar išpildė atgailą ar neišpildė. Pagaliau, gali užmiršti pačią atgailą. Visgi, negalima pasakyti, jog pats

atgailos atlikimo atidėjimas būtų jau nuodėmė.

Jeigu ruošiantis prie išpažinties kas atsimintų, jog užduotos per paskutinę išpažintį atgailos dar neišpildė, turi pertraukti visą ruošimąsi ir eiti pirmiausia išpildyti atgailą, o tik tada imtis ruoštis prie išpažinties. Aišku, nes jeigu toks asmuo pasakytų kunigui, jog paskutinės išpažinties atgailos dar neatliko, kunigas galėtų maloniai paprašyti jį išeiti iš klausyklos, atlikti atgailą ir tik tada grįžti ir atlikti išpažintį.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Aukos žiemos Pagalbai

Sasnavą. — Šiomis dienomis kaimuose renkamos aukos vargšams. Geras darbas padėti vargšams sunkiose gyvenimo sąlygose. Tik gaila, kad geraširdžių žmonių duosnumas kartais netinkamai sunaudojamas. Jau kelinti metai pastebimas toks reiškinys: aukomis dažniausiai pasinaudoja tie, kurie ir be jų gali gyventi, o tikrieji vargšai labai mažai, kartais ir visai nieko negauna.

Kaimo Vaikai Sveikesni

Suv. Kalvarija. — Prieš kiek laiko Kalvarijos pradžios mokykloje tikrino vaikų sveikatą ir švarą. Ir tą darbą atlikusieji gydytojai konstatavo, kad kaimo vaikai visais atžvilgiais yra sveikesni ir, be to, svaresni už miesto vaikus.

Įvairios Žinios

— Kaune Vytauto Didžiojo Kultūros muziejuje išstatyti trys kapai, kurie buvo surasti per praeitų metų kasinėjimus, būtent: moters kapas iš Eigulių kapinyno, dvigubas kanas (viename kape greta vienas antro du palaidoti) iš Upytės ir vienas arklio kapas iš ... užių. Visi šie kapai išstatyti tokie, kaip buvo rasti: ir žmonių ir arklių griaučiai kapuose stovi su visais rastaisiais papuošalais. Ypač turtingas moters kapas: kaklą puošusios dvi žalvarinės antkaklės, trys apivaros stiklinių karolių, ant vienos rankos pirštų trys, ant kitos du žiedai, šalia galvos raginis amuletas ir kt.

— Šį pavasarį numatoma iš Kauno, pro

Žiežmarius ir Vievi, į Vilnių nutiesti plentą.

— Pereitais metais iš Lietuvos išvyko 845 žmonės, o 1937 m. — 976 žmonės. Į atskiras šalis pernai emigravo: 184 į Argentina, 24 į Braziliją, 110 į Afriką, 38 į Kanadą, 3 į Urugvajų, 309 į Jungtines Amerikos Valstybes, 101 į Palestiną, 64 į Paragvajų, 7 į Kubą, 2 į Meksiką ir 3 į Australiją.

Bažnytinio Meno Paroda

Sausio 29 d. Kaune iškilmingai atidaryta didelė bažnytinio meno paroda. Parodą atidarė Prezidentas A. Smetona. Ji suruošta paminėti 550 metų katalikybės Lietuvoje įvedimo ir 20 metų Lietuvos nepriklausomybės sukaktuvėms. Parodos protektorais (globėjais) sutiko būti Valst. Prezidentas A. Smetona ir ark. metrop. J. Skvireckas.

Parodoje išstatyta apie 600 eksponatų. Jie suskirstyti į kelius skyrius: Metalų dirbinių skyriuje išstatyta apie 60 įdomių metalinių kryžių, paprastų sodžiaus kalvių primityviu būdu darytų. Čia yra kelios monstrancijos ir kielikai. Viena monstrancija padaryta 1609 m. Kražių jėzuitų Kolegijai. Tapybos skyriuje išstatyta per 40 paveikslų, vaizduojančių šventuosius. Paveikslai yra net iš 15 amžiaus. Architektūros skyr. duodamos lietuviško stiliaus senųjų bažnyčių, koplytėlių, varpinių ir kt. nuotraukos. Turtingiausias yra liaudies skulptūros skyrius, tai įvairūs iš medžio drožiniai — rūpintojėliai ir šventųjų statulos. Parodos organizavimą parėmė vyriausybė. Ji vaizduos lietuviškos kūrybos pasireiškimą per bažnyčias.

Nepaprastai Smarkiai Puošiasi Kėdainių Miestas

Kėdainiai gyvena ypatingai didelį progresinį laikotarpį. Dar šią vasarą Kėdainiuose atlikta labai daug svarbių darbų. Išgrįsta naujų gatvių, apsodintos medeliais, kurie reikia pasakyti neblogai prigijo, pratiesta du nauji plentai.

Lygiagrečiai vystosi smarki dviejų tiltų statyba. Vienas tiltas naujajam Aukštaičių plentui per Nevėžį, kitas plentui per gelžkelio pylimą. Tiltų statyba vykdoma ir nakties metu.

Pernai metais Kėdainiai pasipuošė gražiais gimnazijos, ligoninės pastatais, dabar vyk-

doma didelės pradžios mokyklos statyba.

Naujajame mieste vyksta privati statyba.

Bendrai, Kėdainiai darosi malonesni. Netrukus, galima tikėtis, sulauksime didelio Vidurio Lietuvos prekybos, pramonės miesto.

Mirė Lietuvis Kunigas

Sausio mėn. 24 d. Vilniuje mirė, sulaukęs 75 m. lietuvis kunigas Jonas Narušis. Velionis ilgą laiką klebonavo Karviuose ir Ceikiniuose. Paskutiniu laiku kun. Narušis kaip pensininkas gyveno Vilniuje.

Nuteisė

Sausio 24 d. Vilniaus Apeliaciniame teisme buvo svarstyta buv. "Ryto" dr. jos skaityklos vedėjo Vinco Staselio byla, kuris pernai Lydoje buvo nuteistas už neva negalalių knygų laikymą 3 m. kalėjimo. Vilniaus Apeliacinis teismas dėl knygų V. Staselį išteisino, bet nubaudė sąlyginai 6 mėn. kalėjimo už tai, kad esą jis įžeidęs lenkų tautą.

B. "Jaunimo Draugo" Redaktorius Išteisintas

Sausio 25 d. Vilniaus Apeliac. Teisme buvo svarstyta byla "Jaun. Dr." redaktoriaus A. Buroko už laikraščio konfiskatą. Red. A. Burokas išteisintas. Tai jau paskutinė "J. Dr." byla.

— "Sakalo" bendrovė knygoms leisti per 14 metų išleido 500 knygų, kurių bendras tiražas sudaro 1,500,000 egzempliorių.

— Lietuvos pasiuntiniu Maskvoje J. Baltrušaičiui išėjus į pensiją, nauju pasiuntiniu paskirtas L. Natkevičius, ligi šiol dirbęs Paryžiuje.

— Krosna. Ramanavo kaime, šalia gražiai veikiančios katalikiškojo jaunimo kuopelės, atsirado savotiška "lunatikų" organizacija, kurie tik ir žino naktimis eiti tvoromis ir kręsti kartais gana skaudžius šposus. Gaila, kad tokiais darbais užsiima gerų tėvų priaugančioji karta, kuriai užtektinai būtų darbo kilnių tikslų organizacijose.

— Lietuvos - Lenkijos prekyba prasidėjo nuo sausio 21 d. Iš vienos ir kitos pusės vyko daug biznierių ir pirklių. Nuo vas. 1 d. Lietuvoj bus laisvai galima platinti lenkų spauda.

Vyras, Kurio Niekad Neužmiršime

Krosna. — Graži baroko stiliaus bažnyčios išorė, pasipuošė puikia Kristaus statula, kurią paaukėjo neseniai grįžęs iš Pietų Amerikos, ir jau spėjęs pasižymėti katalikiškojo veikimo srityse labdaringumu, Pėdiškių k. ūkininkas Juoz. Mitrikevičius. Šventinimo apeigos įvyko lapkričio 21 dieną. Užprašytose J. M. gedulingose šv. Mišiose giedojo bažnytinis choras, kuriam pats labdarys yra ilgus gražaus gyvenimo metus dalyvavęs. Statula su visu įrengimu kainavo iki 1200 litų. Jau ir prieš išvyksiant užsienin dalyvavo katalikiškam veikime, o aštuonių metų gyvenimą pas Urugvajaus lietuvis, kaip vadasi ir veikėjas, panaudojo vienyti katalikus — lietuvis. Daugiau tokių katalikų.

Blaivybės Savaitė

Vilniaus Liet. Kat. Blaivybės dr. ja nuo š. m. vasario 1 iki 8 d. paskelbė blaivybės savaitę. Ta proga išleido į lietuvių visuomenę atitinkamą atsišaukimą — kvieslį, kuriuo ragina skleisti blaivybės mintį ir griežtai kovoti su paplitusiu girtavimu.

— Lietuvos laikraštinkas Klimaitis verčia lietuvių kalbon Hitlerio "Mein Kampf", — Mano Kova. Yra tai Vokietijos nacių biblija.

— Vilniuje mokyklų kuratorija uždarė vienintėlę privalomą lietuvių "Kultūros" dr. jos mokyklą, kuri ten veikė 10 metų.

— Kalėdinių švenčių proga Lietuvos prezidentas keliolikai nubaustųjų dovanojo baismę.

— Vytauto Didžiojo bažnyčioje baigtas tvarkyti Vaižganto antkapis.

— Ilakiuose sutvarkyta bažnytiniai trobėsiai. Dabar eina pagražinimo darbai bažnyčios viduje.

— Labdaringoji šv. Vincento Pauliečio dr. ja Kaune buvo surengusi pavargėliams kūčias vienos mokyklos salėj, Zanavykų gatvėje. Pavalgydinta apie 300 žmonių — vyrų, moterų ir vaikų. Po visam pavargėliams dar įteikta po ryšulį su gėrybėmis Kalėdoms. Antros kūčios buvo senelių prieglaudoj. Trečios — kitoj prieglaudoj.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Tėvų Marijonų Misijos

Šios gavėnios metu šeši Tėvai Marijonai darbuojasi įvairiose Amerikos lietuvių kolonijose, laikydami šv. Misijas. Misijonierius kun. Adomas Morkūnas, MIC. laikė šv. Misijas nuo kovo 13 iki 19 d. Atholio, Mass. lietuviams, kuriems klebonauja kun. P. Juraitis.

Kovo 12—14 d. misijonierius kun. P. Malinauskas, MIC. vedė keturdėšimtės atlaisdus Pittstono, Pa. lietuviams, kuriems klebonauja kun. J. Kasakaitis.

Westfield, Mass., kun. O. Puidoko klebonaujamoje bažnyčioje, kovo 20—26 — kun. Adomas Morkūnas, MIC.

Brockton, Mass., kun. J. Švagždžio klebonaujamoje bažnyčioje, kovo 27—9 balandžio, kun. Adomas Morkūnas, MIC.

Elizabeth, N. J., kun. J. Simonaičio klebonaujamoje bažnyčioje, kovo 26—9 balandžio, — kun. Juozapas Vaitkevičius, MIC.

Scheneectady, N. Y., kun. A. Orvido klebonaujamoje bažnyčioje, kovo 26—2 balandžio — kun. J. Jančius, MIC.

Philadelphia, Pa., kun. Ig. Zimblio klebonaujamoje bažnyčioje, kovo 26—29 — kun. J. Mačiulionis, MIC.

Thompson, Conn., Marianapolio Kolegijos studentams rekolekcijos, balandžio 2—5 — kun. J. Mačiulionis, MIC.

Montreal, Canada, kun. Bobino klebonaujamoje bažnyčioje, balandžio 3—9 — kun. J. Jančius, MIC.

Detroit, Mich., kun. J. Čižausko klebonaujamoje bažnyčioje, kovo 26—2 balandžio — kun. P. Malinauskas, MIC.

Springfield, Ill., kun. S. Yunkerio klebonaujamoje bažnyčioje, balandžio 7—9 — kun. P. Malinauskas, MIC.

Philadelphia, Pa., kun. Ig. Zimblio klebonaujamoje bažnyčioje, kovo 20—26 — kun. V. Andriuška, MIC.

Providence, R. I., kun. J. Vaitekūno klebonaujamoje bažnyčioje, kovo 30—2 balandžio — kun. V. Andriuška, MIC.

Pittsburgh, Pa., kun. J. Vaišnoros klebo-

naujamoje bažnyčioje, balandžio 3—9 — kun. V. Andriuška, MIC.

Pittsburgh, Pa., kun. J. Vaišnoros klebonaujamoje bažnyčioje, balandžio 9—11 — 40 valandų atlaisdai — kun. J. Mačiulionis, MIC.

Katafikų Darbuotė

Bridgeport, Conn. — Šios kolonijos lietuvių visuomeniška veikla yra nemaža. Daugiausia veikia jaunimas. Veikliausieji vaikinai ir veikliausios merginos yra prisidėjusios prie parapijos choro ir prie sodalicijos.

Sodalicija rengiasi prie "show", kuri įvyks balandžio 16 d. Tai bus "minstrel show". Mokytiis gelbsti vargonininkas A. Stanišauskas ir kun. V. Ražaitis.

Mažasis choras rengiasi prie margumynų vakaro, kurs įvyks balandžio 30 d. Visas programos bus lietuviškas.

Didysis parapijos ororas turės parengimą — koncertą ir vaidinimą gegužės 14 d.

Čia sėkmingai klebonauja gerb. kun. Kazlauskas.

Kaip klebonas, taip ir vikaras gelbsti visuose visuomeniškuose darbuose. Taip parapijonams sutartinai veikiant su dvasiškiais, visi reikalai ir darbai gerai klostosi.

Mirė Vienas Seniausių Chicagiečių

Chicago, Ill. — Kovo 8 d. su šiuo pasauliu persiskvrė vienas žymiausių ir seniausių Chicagos lietuvių — Juozapas Gurinskas, gyvenęs 3347 So. Lituanica Ave. Po iškilmingų gedulingų pamaldų šv. Jurgio bažnyčioj palaidotas kovo 13 d. šv. Kazimiero kapinėse.

Velionis buvo kiles iš Pavištaičių kaimo, Vištvyčio parap., Vilkaviškio apskr. Gimes 1862 m., o Amerikon, Chicagon, atvyko 1885 m.

Velionis buvo nuo pat atvykimo Chicagon susipratęs lietuvis, katalikas veikėjas. Daug darbuosė organizavimu iš Lietuvos atvykstančių tautiečių, uoliai veikė prie seniausios Chicagos šv. Jurgio parapijos. Buvo sumanytojas ir ikūrėjas Keistučio Tau-pymo ir Skolinimo B-vės. Pastaruoju laiku velionis priklausė prie Maldos Apaštalavimo Dr-jos, Tretininkų, šv. Kazimiero Akad. Rė mėjū, Susivienijimo L. R. K. A. 15 kuopos,

Saldžiausiasios Širdies V. J. dr-jos ir DLK Vytauto dr-jos. Be to buvo amžinas Marijonų Kongregacijos rėmėjas. Buvo rėmėjas ir Labdaringosios Sąjungos ir apskritai dėdavosi prie visų religinių, tautiškų ir labdarinių darbų.

Amžinąjį atilsį duok jo sielai, Viešpatie!

Užmigo Viešpatyje

Chicago, Ill. — Kovo 10 d. su šiuo pasauliu persiskyrė kazimierietė Sesuo M. Tarcisia, duktė Juozapo ir Ievos Bunevičių. Vėlionė buvo gimusi 1907 m. Steger, Ill. Vieniulyne išgyveno 18 metų. Laidotuvės įvyko kovo 13 d. Po pamaldų šv. Kazimiero Seserų koplyčioje, 2601 W. Marquette Road buvo nulydėta į šv. Kazimiero kapines.

Per nuopelnus Viešpaties Jėzaus Kristaus lai šviečia jos skaisčiai sielai amžinoji šviesa.

Metinės Rekolekcijos

Jersey City, N. J. — Kovo 26 d. čionai lietuvių parapijos bažnyčioi prasidės metinės parapijos rekolekcijos. Baigsis balandžio 2 d. Jas ves kun. J. Balkūnas, iš Maspeth, L. I., N. Y.

Ragino Platinti Katalikišką Spaudą

Pittsburgh, Pa. — Kovo 5 d. šv. Kazimiero parapijos lietuvių bažnyčioi klebonas kun. Kazėnas plačiai ir nuodugniai aiškino apie katalikišką spaudą. Nurodė, kaip svarbus dalykas yra katalikiškoji spauda. Ragino parapijonus skaityti ir platyti katalikiškus laikraščius ir knygas.

Reikia tikėtis, kad klebono balsas nebus balsas šaukiančio tyruose.

Iš TT. Marijonų Seminarijos Gyvenime šv. Tomo šventė

Kovo 7 d. Bažnyčia švenčia "Angeliškojo Daktaro" — šv. Tomo Akviniečio šventę. Ši diena seminaristams yra brangi ir ypatinga dėl kelių priežasčių: šv. Tomas pats yra buvęs vienuolis - dominikonas, jis yra vienas Tėvų Marijonų Kongregacijos globėju ir yra visų mokslus einančiųjų globėjas. Aišku, todėl, kad ši šventė seminarijoje ypatingu būdu būtų paminėta.

Pirmiausia, kaip kad ir didesnėse šventėse paprastai būna, ši diena buvo laisva

nuo pamokų. Rytą seminarijos koplyčioje atlaikytos iškilmingos šv. Mišios, kurias celebravo kun. J. Dambrauskas, MIC.; jam asistavo kun. J. Jodka, MIC. dijakonu ir kun. J. Kamandulis, MIC. subdiakonu. Apeigoms vadovavo kun. P. Činikas, MIC., o patarnautojais buvo klierikai Baltrušaitis, Stadalninkas ir V. Parulis.

Vakare išpildyta diena pritaikintas programėlis. Įdomią ir turiningą paskaitą apie šv. Tomą davė seminarijos vice-ректорius kun. P. Biskis, MIC. Paskaitoj iškelta daug gražių minčių ir faktų, kurie, be abejo, klausytojus arčiau supažindino su šv. Tomo gyvenimu, giliu angelišku protu ir kilniomis jojo dorybėmis. Taip, kad iškelta šio garbingo šventojo neįkainuojamas pasitarnavimas Bažnyčiai, bendram mokslui, ypač filosofijos ir teologijos mokslams. šv. Tomas, tat, dėl savo pavyzdingo švento gyvenimo ir brangių bei turiningų raštų gali tikrai būti mums patikimas vadas, skaisti vedamoji žvaigždė, kilnus pavyzdys ir stiprus paaukštinimas prie panašaus švento gyvenimo ir gilesnio išsimokslinimo.

Programo metu rinktinė klierikų grupė, vadovaujant kun. Vincentui Černauskui, MIC gražiai išpildė keletą dienos dvasiai pritaikintų giesmių.

Užuojauta

šv. Antano parapijos (Cicero, Ill.) mylimam klebonui ir Seminarijos artimam prieteliui bei rėmėjui kun. Jeronimui Vaičiūniui dėl sunkios ligos reiškiamo gilią užuojauta.

Malonu sužinoti, jog kun. Vaičiūno padėtis vis gerėja. Maldaujame Dievulį, kad jis mylimam klebonui ir mūsų brangiam prieteliui ir rėmėjui gražintų sveikatą, produktų reikalingų malonių dar ilgus metus dirbti kilnius darbus, sekmingai pasitarnauti lietuvių visuomenės reikalams.

Paskaitos

Kaip prieš kurį laiką paskelbėme, jog lietuviams gerai žinomas dr. J. Simonaitis karts nuo karto atvyksta seminarijon su paskaitom apie sveikatos dalykus. Paskutiniu laiku ligoms Čikagoj siaučiant, dr. Simonaitis ypač buvo užimtas ne tik savo nuolatniais ligoniais, bet dar ir ligomis užsikrė-

ALP 2272

tusiais. Bet ir tada gerbiamas daktaras rado laiko atvykti seminarijon ir toliau tęsti pasikaitas.

Dr. Simonaičiui šiuo atžvilgiu, tat, už jo pasišventimą ir palankumą ypač esame dėkingi ir visas jos pastangas juo daugiau įvertiname.

Mokytojai Išvažinėja Misijoms

Su gavėnios laiku, kai kuriems seminarijos mokytojams tenka laikinai nutraukti savo pamokas ir šen bei ten išvykti su misijomis. Tai reiškia, jog mokslu darbai ir mokytojams ir studentams laikinai nutraukiami ir sutrukdomi; iš to išeina, jog vėliau teks dvigubai padirbėti iki kol bus galima paprastos tvarkos dasivyti ir visa reikalingose vėžese atstatyti.

Tačiau, šie mokytojai ir studentai prisiruošę noriai pergyventi šiuos susitrukdytus, kad tik būtų galima žmonėms šiuo brangiu gavėnios metu nešti išganingas Dievo žodis. Šiuos, tat, keblumus kaip tik aukojame, idant misijonieriams kuo geriausiai pasisektų misijas vesti, o taipgi, idant žmonės kuo geriausiai pasinaudotų Dievo malonėmis, kurių Visagalis taip gausiai teikia misijų metu.

PASAULIO ĮVYKIAI

Diktatoriai Bandė Diktuoti Bažnyčiai

Kuomet kardinolai rinkosi Romon naujo popiežiaus rinkti, tai Italijos ir Vokietijos valdiškuose laikraščiuose pradėta rašyti apie tai, koks turėtų būti naujas popiežius. Buvo nurodinėjama, kad popiežium turi būti išrinktas toks kardinolas, kurs nėra parodęs antifašistiškos krypties. Rašė, kad to nebus gana. Rašė, kad naujasis popiežius turi būt palankus fašistų vyriausybei. Ir buvo įvardyti du kardinolai, kurie tiktų į popiežius. Toliau fašistų laikraščiai nurodė, kad į popiežius netiktų kardinolas Pacelli.

Panašiai buvo rašoma Vokietijos nacių laikraščiuose. Nacių laikraščiai taipgi pabrėžė, kad kardinolas Pacelli netiktų į popiežius, nes jis esąs nusistatęs ir prieš fašistus ir prieš nacius. Girdi velionio popiežiaus antifašistišką ir antinacišką politiką buvo nustatęs ne pats popiežius, o jo sekretorius kardinolas Pacelli.

Tai va, kaip viešai buvo fašistų ir nacių veikiamą prieš popiežiaus rinkimus. O reikia spėti, kad ir taip sakant už kulisų buvo daromas spaudimas į kardinolus, kad rinktų tinkamą naciams ir fašistams popiežių.

Reiškia diktatoriai bandė diktuoti Bažnyčiai. O kas iš to atsitiko? Ar kardinolai skaitėsi su diktatorių pareiškimais? Visiškai ne! Trumpu laiku išrinko popiežium kaip sykis tą, kurį diktatoriai nurodė nenorį matyti šv. Petro soste. Be to svarbu žinoti, kad kard. Pacelli buvo išrinktas vienu balsu — trūko tik vieno balso. Tai buvo balsas paties kard. Pacelli, nes pagal taisyklės kardinolams nevalia balsuoti už save.

Taigi matome, kur nuėjo diktatorių žodis tartas popiežiaus rinkimų klausimu! Svarbiu momentu kardinolai parodė bendrą frontą. Jų tarpe neatsirado tokių, kurie būtų stovėję už tai, kad su diktatoriais reikia skaitytis ir jiems nusileisti.

Bažnyčios viršūnėse frontas yra tvirtas, reikia, kad toks pat frontas būtų ir apačiose.

Popiežius Yra Tretininkas

Viso pasaulio tretininkai gali pasidžiaugti ir pasididžiuoti tuo, kad naujai išrinktas Šventasis Tėvas Pijus XII yra taipgi tretininkas.

Katalikas Harvardo Universiteto Profesorius

Cambridge, Mass. — Dr. Bruening, buvęs garsus Vokietijos katalikų vadas, gavo pastovią vietą prie Harvardo universiteto. Seniau jis laikinai yra buvęs Oxfordo universiteto profesorium Anglijoj.

Katalikų Veikimas Negrų Tarpe

Louisianos valstybėje, Lafayette diecezijoje, dabar katalikų negrų yra apie 50,000. Toje diecezijoje dabar negrų parapijų yra 13, mokyklų 11 ir kunigų 27. O prieš 25 metus ten tebuvo viena negrų katalikų parapija.

“Kristaus Karaliaus Laivas”

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir “Laivas” metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790